

Får jag önska mig en Goliat 2?

Jag är oerhört förtjust i socialrealism och i **Goliat**, precis som i **Peter Grönlunds** förra film Tjuvheder, kommer vi riktigt nära. Kanske är det rollbesättningen, som är perfekt vald bland de över 900 sökande. Ingen "kändis" dyker upp utan det är riktiga människor av kött och ben genom hela filmen. Inte bara dialogerna är trovärdiga utan även hela framtoningen, utseendet och agerandet är fullständigt genuint. Jag är också oerhört känslig för skådespelare som spelar över, men det finns inte här. De medverkande har ren talang och kanske beror det på att de i olika mån har egen erfarenhet av världen de gestaltar. En stor del av behållningen måste falla tillbaka på Peter Grönlunds egen skicklighet att berätta en historia.

Kimmies pappa ska snart avtjäna en "kaffevolta", ett kortare fängelsestraff på sexton månader. Kimmie drömmer om ett annat liv, han är mån om att småsyskonen ska sköta skolan och han skräms av den miljö som drar honom allt längre in. Det här är en alldeles för verklig skräckfilm, demonerna kretsar runt honom överallt. Det är en stark berättelse om arvets förbannelse där inte ens Kimmies mamma är oskyldig.

Får jag önska mig en Goliat 2?

Hans P A Karlsson

Goliat

Regi: Peter Grönlund

Triart film